

29.1.3

4a → 5a (תיובתא דרב) → (חוק ממנחת חוטה ומנחת קנאות)

- .1 ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא ישם עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת היא: ויקרא ה, יא
- .2 והביא האיש את אשתו אל הפתח והביא את קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שעורים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאות הוא מנחת זכרון מזקרת עון: במדבר ה, טו
- .3 מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני ה': ויקרא י, יז
- .4 ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות ה' אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו: ויקרא ה, יז
- .5 ושב הפתח ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית: ובא הפתח וראה והנה פשה הנגע בבית ... ויקרא יד, מט, מד
- .6 ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו: ויקרא ה, א
- .7 וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העולה: ויקרא ד, לג
- .8 אשם הוא אשם אשם לה': ויקרא ה, יט

- I Analysis of the two exclusions in the משנה – מנחת סוטה and מנחת חוטה – if performed לשמן – invalid
- a source: מנחת חוטה – it's called a חטאת (v. 1) → like חטאת, if performed לשמו, invalid
  - b source: מנחת קנאות – per ר"נ's explanation of why מותר מנחת קנאות goes לנדבה – v. 2 compares it to חטאת (v. 3)
    - i challenge: אשם should also be invalid if performed לשמו (besides ר"א opinion – א – א) per v. 4
    - ii answer: עונו is not the same as עיון
      - 1 challenge: v. 5 – we equate ושב הכהן to ושב בתים (in re: נגעי בתים)
      - 2 furthermore: v. 6 should tie חטאת to the word עונו → אשם should be equal
    - iii rather: we only infer עיון for purpose of נדבה (per ר"נ's original statement to ר"נ) – not for לשמו
      - 1 challenge: we don't generally have a limited application of גז"ש (אין גזרה שווה למחצה)
        - (a) answer: in this case, v. 7 limits invalidity of לשמו בהמה to חטאת
    - iv rather: source of חטאת בהמה is from "חטאת היא"; states the same for our מנחות (vv. 1-2)
      - 1 challenge: אשם also has חטאת (v. 8)
        - (a) answer: that is in re: after הקטרה, which is itself dispensible
        - (b) question: what is purpose of חטאת (v. 8)?
          - (i) answer: per רב – an אשם set for grazing which is slaughtered עולה; but not before – אשם הוא
- II status of מנחת העמר where the קמיצה was doen לשמה
- a רב: invalid – since its purpose is to permit חדש and it didn't successfully do so
    - i and: same applies to אשם מצורע and אשם נזיר that were slaughtered לשמן
    - ii challenge (text): our משנה only lists מנחת חוטה and מנחת קנאות
      - 1 defense: our משנה only deals with מנחות יחיד, unaccompanied by זבחים and have no set time
    - iii challenge (to application to מצורע ואשם נזיר): א:א: omits them from list (of 2) of לשמן
      - 1 answer: since other אשמות would be valid לשמן, the תנא didn't want to state "אשם"
      - 2 challenge: if other קרבנות don't count for their owners (i.e. no כפרה), why consider them כשר?
        - (a) explanation: just as אשם מצורע is invalid because הכשיר ולא הכשיר, others are כפרו ולא כפרו
        - (b) answer (ר' ירמיה): we find that כפרה has a wider net – it can be effective posthumously
          - (i) proof: עולה – if אשם brought her חטאת and died, the heirs bring her חטאת
          - (c) challenge: אשם מצורע also come posthumously: מעילה גב – if אשם set aside money for his קרבנות and then died, some of them (עולה ושלמים) may be brought in some circumstances → אשם מצורע come מיתה לאחר מיתה
            - (i) answer (ר' ירמיה): what ר' ירמיה meant was that we don't find a complete הכשר coming מיתה לאחר מיתה
              1. explanation: עולה ושלמים are each a partial הכשר as each one alone could permit him to shave etc.
      - iv challenge: ruling that an אשם מצורע brought לשמו is valid, requires נסיכים – but the אשם מצורע must bring another אשם to fulfill his requirements
        - 1 conclusion: רב's position is rejected